

שבת
שלום!

ביתנו החדש

ארגון לשלום בית וחנוך ילדים, בראשות הר"ג אבנר קוואס שליט"א

ביחד

אשה היא חומה

אמרו חז"ל: 'כל אדם שאין לו אשה, שרוי בלא חומה'. אשתו של האדם היא החומה שלו. היא באה להגן עליו מפני נזקים, שודדים, רוחות רעות, עסקים מפקפקים ועוד. ואם נתבונן בדבר נבחין שבאופן עקרוני, אדם ללא אשה 'פרוץ' לכל תכנית. אצלו, כמעט כל דבר בא בחשבון. הוא אוכל מה שבא לו, ישן מתי שמתחשק לו, הולך לאן שהוא רוצה, חוזר מתי שהוא רוצה, אין מי שיאמר לו מה תעשה ומה תפעל.

לעומתו, איש נשוי לא מוכן להביא כל תכנית בחשבון. פעמים רבות הוא שואל את עצמו: מה תאמר אשתי? איך תגיב חמותי? מה עם הילדים? זאת אומרת שאדם נשוי נמצא במסגרת, והמסגרת של האדם שומרת ומגנה עליו, וגם מארגנת לו את סדר היום.

הרעיון שהאשה היא החומה של האיש בא לידי ביטוי גם תחת החופה. הבעל מקדש את אשתו בטבעת עגולה. ומפני מה האיש מקדש את האשה טבעת עגולה ולא בחפץ אחר עם צורה אחרת כמו מרובע או משושה? הוא רומז לה בזה: את החומה שלי, את תגני עלי, אני מוסר בידך את שרביט השמירה ומהיום את שומרת הראש שלי.

ובאמת, כל אשה בתוך תוכה מרגישה שהיא צריכה להגן על בעלה. הראשונה שקופצת להגן עליו כלביאה שמגינה על גוריה, זו אשתו. מיד כשהיא שומעת שפוגעים בו, או שמתקדים אותו, היא יוצאת להתקפה, והודפת את כל המציקים והמפריעים. כולנו יודעים שחומה היא קיר חזק, קשוח, ולפעמים דוקרני. תפקיד החומה להגן על יושבי העיר מחיות רעות, גנבים, שודדים ומזיקים. ולכן לפעמים האשה קשוחה, 'דוקרנית' ולא מוותרת על פרטים קטנים שנראים לבעל מיותרים, כדי להגן עליו מפני טעויות בעתיד.

בעל יקר, אם היא 'נכנסת לך לווריד', ו'תופסת אותך בקטנות' אין זה אלא כדי לשמור עליך. היא השומרת ראש שלך.

גם לראש הממשלה יש שומר ראש שאומר לו: לך ימינה, אל תכנס בדלת זו אלא בשנייה, אל תכנס למכונית זו אלא לאחרת... הייתכן שראש הממשלה יצעק עליו ויאמר: די כבר, נודניק, אני ראש הממשלה, שכחתי? אתה לא תאמר לי מה לעשות, למה אתה נדבק אלי...? ראש הממשלה מבין שהשומר ראש לא נודניק, והוא נמצא לידו כדי להגן עליו. לכן, לא די שהוא לא יכעס עליו אלא הוא יקבל את דבריו בסבלנות ואפילו יעריך ויאחזב אותם.

פרשת השבוע

אשת חיל

פרשת עקב פורשת לפנינו פרקים שלמים בעבודת ה' ותיקון המידות. אחד הנושאים בפרשה הוא מידת הגאווה.

אומר הכתוב: "השָׁמַר לֹדַי פְּרִי־שֶׁפַח אֶת ה' אֱלֹהֵיָהּ... פְּרִי־תֹאכַל וְשִׁבְעָה וּבְתִים טָבִים תִּבְנֶה וְיִשְׁבֶּה... וְאָמַרְתָּ בְּלִבְּךָ כִּי אֵלֶּיָם וְעַתָּה לִי אֶת־הַחֵיל הַזֶּה. וְזָכַרְתָּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ כִּי הוּא הִנִּיתָ לְךָ כֹּחַ לַעֲשׂוֹת חֵיל..."

הרי לפנינו מהלך של התגברות מידת הגאווה עד כדי אמירת – "כִּי אֵלֶּיָם וְעַתָּה לִי אֶת־הַחֵיל הַזֶּה" ובאמת המצב הזה מוזכר גם בפסוק – "וישמן ישרון ויבעט". כשיש לאדם הרבה מידי זהב וכסף הוא מרגיש לאט לאט שהוא השולט והוא הקובע.

הוא חש שיש לו את חוש המסחר, את הידע מתי לרכוש ומתי למכור – פשוט יש לו את זה... הוא ממולח חכם, בעל קסם אישי שיועד לשכנע, לדבר, וכו'.

כאן עוצרת אותו הפרשה ואומרת – "וְזָכַרְתָּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ כִּי הוּא הִנִּיתָ לְךָ כֹּחַ לַעֲשׂוֹת חֵיל". זה לא הכריזמה שלך, זה לא החוש שלך ולא כלום, הקב"ה זה שנמצא בתמונה וגורם לך להתעשר ואין עוד מלבדו.

מי נותן לאדם את הבריאות והכח הפיזי לנהל עסקים? וירוס אחד קטן יכול להשביט את האדם חודשים ואפילו עגבנייה הוא לא יוכל להרים, לדבר הוא לא יוכל.

זאת ועוד, מי נוטע באדם את החושים וההרגשים לדעת מה לעשות ומה לא. הרי הכל ממנו יתברך! ובאמת התרגום אונקלוס על הפסוק – "כִּי הוּא הִנִּיתָ לְךָ כֹּחַ לַעֲשׂוֹת חֵיל" מתרגם – הוא יתב לך עצה למקני נכסים – כלומר הוא נותן לך עצה לקנות נכסים.

כולנו יודעים שאנשים פשוטים שהפכו פתאום למיליונרים כי הם קנו סחורה שהיתה בשפל, ומכרו אותה כשהייתה בשיא. מי נתן לאדם את ההרגש – "עכשיו תקנה, עכשיו תמכור"? הרי זה הקב"ה בכבודו ובעצמו.

שהרי ראינו גם להיפך שגם שועי עולם ומיליארדרים פתאום עשו כמה "טעויות" ונפלו לגמרי מנכסיהם. לאן נעלם החוש המסחרי שלהם??? לכן אמרה חנה בתפילתה – "ה' מוריש ומעשיר משפיל אף ומרומם". אם כן מי נתן לאדם את העצה לקנות נכסים? הקב"ה!

ולסיום נשאל שאלה את הגברים דווקא- מהו הנכס הגדול ביותר שהגבר קונה במשך חייו?... זוהי אשתו! הרי לפני החתונה הייתה יכול להתחתן עם מי שרצית. מי נתן לך את הגמירות דעת וההחלטה שזו היא? הקב"ה, הוא נתן לך את הכח לעשות חיל! לכן בליל שבת כשהבעל חוזר מהבית כנסת הוא שר שיר הלל והודיה לאשתו – "אשת חיל מי ימצא".

שבת שלום ומבורך
אבנר קוואס

בעל עבירה ניגש פעם לרב הקהילה וסיפר ברוב התלהבות על חטא חמור שעשה. ומה אתה רוצה ממני שאל הרב: אני רוצה תיקון אמר החוטא: א"כ אומר הרב קח לך עשרה לימונים תסחט אותם לתוך כוס ושים בפנים שתי כפות מלח ותשתה בבת אחת. זה יעזור לי שואל החוטא. תראה אומר הרב לעזור לך זה לא יעזור אבל זה לפחות זה ימחק לך את החיך מעל הפנים...

הדירה

לדבר בגובה העיניים

צריך לומר לילד מילים ברורות ומובנות. לא לומר מילים קשות, מופשטות, מסובכות או כלליות. הילד צריך להבין את ההוראה. ניתן דוגמא: מושיקו הרביץ לאחיו. אמרה לו אמא: תפסיק להיות אלים... מושיקו הביט סביבו ולא הבין היכן יש עלים, לאלו עלים אמא התכוונה...

אמא אחרת אמרה: חדל לבצע פרובוקציות... מילים כאלו אפילו במשטרה לא אומרים. הרי לפנינו סוג של פקודות שלא מתאימות בכלל לרמת הבנתו של הילד. צריך לומר לו באופן ברור: אל תרביץ לאחיד! שמעתי פעם שהורים אומרים לילד: אני אתן לך חינוך! וזה במקום: אני אתן לך עונש! ההורים רוצים להיות עדינים, אבל מעבירים מסר לא ברור.

דוגמא נוספת: נתי חזר מהלימודים בשעה אחת וחצי, ואמא היתה בבית במטבח. הוא זרק את התיק, ירק על הקיר, בעט באחיו, צבט את אחותו ונשך את התינוק. אמא סבלה את ההתנהגויות שלו והתאפקה לא להתפרץ. ומה שבר אותה? אתמול הם קיבלו סלון עור חדש של 'נטוצי' 40,000 ₪ שווי. נתי, אחרי כל מה שעשה, קפץ על הספה החדשה עם נעליו מלאות הבוץ...

לפתע הוא שמע מהמטבח צעקה גדולה ומרה: לאאאאאאאא... הוא הבחין שמפתח המטבח יוצאת גברת שגובהה שני מטרים ורוחבה 80 ס"מ ורצה אליו. (אם היה ווידאו, היינו רואים את תנועות העיניים והשניים המבהילות...) נתי נדבק אל הקיר. אמא הורידה את ראשה עד לגובה עיניו והוציאה שאגה מפיה: תהיה ילד טווב. מעוצמת הצעקה התמונה נפלה...

הורים יקרים, האם הפקודה: 'תהיה ילד טוב!' היא פקודה ברורה או מטושטשת? לכולנו ברור שהיא לא אמרה למעשה כלום. למה היא התכוונה במילים 'ילד טוב', ליריקה, לבעיטה, לצביטה, לנשיכה, או לקפיצה על הספה? ובכלל, מה זה ילד טוב? לכל הורה יש סברה אחרת מה זה ילד טוב. אחד חושב שזה ילד ממושמע, השני אומר שזה ילד שמקבל 100 במבחנים, השלישי גייד שזה ילד ששומר על ניקיונו. כל הורה, לפי הקשיים עם ילדיו, יגדיר אחרת את הילד הטוב.

כולנו מבינים שהדבר שהריץ את האמא החוצה מהמטבח הוא הקפיצה על הספה. אם כן, אמא יקרה, דברי ברור: 'אל תדרוך עם נעלים על הספה!'. הילד חייב להבין מה גרם לאמא להיות נסערת. לזאת יקרא 'פקודה'. אנו ההורים צריכים להתרלו לומר בדיוק מה כואב לנו ומה מפריע לנו. הילד לא צריך לנחש. לפעמים אנו מנהלים שיחה עם הילד 'דרשיה של חרשים'. מרוב שאנו עדינים ולא רוצים להביך, אנו משתמשים במילים שלא מתאימות בכלל להעברת המסר.

סיפור לשבת

הרה"ג רבי ישראל יעקב קנייבסקי זצ"ל

זוג אחד, שנים רבות היו נשואים וייחלו לילדים - אולם ללא הועיל. בצר להם החליטו לפנות לרבינו. הם שכרו עגלה ובמשך ימים מספר נסעו עד הגיעם לבית-הרב. בהגיעם, נכונה להם אכזבה. "הרב צם היום" בושרו ע"י השמש, "ולכן הרב לא יוכל לקבל אתכם עכשיו. הרב חלוש ועליו לאגור כוח". כל תחינותיהם עלו בתוהו. הם הפצירו שוב ושוב בשמש ואף אמרו, כי עניין זה הוא של חיים ומוות. לבסוף, כאשר שמע השמש את המרחק הרב אותו נסעו וגם בראותו את הדמעות הרבות - נכנע ללחצם של הבעל ואשתו. השמש עלה לרב ושאל אותו לגבי הזוג. "קרא להם שיעלו", ענה הרב בשומעו את דברי השמש.

הבעל ואשתו עלו בחרדה לחדרו של הסטייפלר. הרב בראותם אמר להם: "אתם צריכים להבין, אני כבר לא צעיר לימים והצום משפיע עליי. טוב, ספרו לי את בעייתכם". הבעל סיפר לרב בדמעות את דרך החתחתים אותה הם עוברים. את הצער והייסורים של מספר שנות נישואיהם ללא ילדים, ועד כמה הם מייחלים לילדים. הרב חשב מספר דקות, ואז שאל את האשה: "האם בצעירותך ביטלת את האירוסין שלך אם מישוהו אחרי?". האשה ההמומה השיבה לו: "כן רבי, בצעירותי שידכו אותי עם אחד שלא מצא חן בעיניי. אבי לחץ עלי מאוד, אולם אני לא הסכמתי להתחתן איתו. לבסוף לא הייתה כל ברירה לאבי, והוא נאלץ לבטל את השידוך".

"זה הדבר שמעכב!", אמר הרב. עליכם לגשת מיידית לאותו אחד ולבקש את סליחתו. והיה אם יסלח בעז"ה - בשנה הבאה תיפקדו בן זכר. אבל אם חלילה לא יסלח לכם, אזי לא תפקדו לעולם - ולא יעזור לכם אם תלכו לרבנים או תתפללו. רק בקשת הסליחה תעזור לכם". בני הזוג היו המומים, הלא האשה ביטלה את השידוך לפני כ-17 שנים. האם עניין זה מקטרג עליהם כל כך הרבה שנים? האם בקשת סליחה יכולה להיות כל כך קריטית?

באמונת חכמים שלימה הם נגשו למלאכת הקודש. תחילה הם טרחו למוצאן, היכן כיום מתגורר האדם אותו הם מבקשים. לאחר חקירות אין ספור נודע להם, כי הוא מתגורר לא הרחק מביתו של הסטייפלר. הם שכרו שוב עגלה ולאחר ימים ללא לאות הם הגיעו לביתו.

האשה נקשה על הדלת ולפניה ניצב אותו אדם. בראותו את האשה

אמר הוא מיד: "איני חפץ לראותכם ובוודאי שלא לדבר אתכם". הבעל כאן התערב ואמר: "בבקשה, האם תוכל לשמוע אותנו? אתה חייב להקשיב! גם ככה נהרגו מספר רב של נשמות בגין חטא זה!". "טוב", הסכים. ואז החל הבעל לספר בשיברון לב את שנות הסבל והייסורים בנישואיהם. וכמה הם כמהים לילד. "מה זה קשור אלי?". תמה. "אני לא נמצא בשמיים לקבוע למי הקב"ה נותן ילדים, נכון?!!". ואז הם ספרו לו כי הם פנו לסטייפלר. והצדיק בעל רוח הקודש סיפר להם, כי הקטרוג בא כיוון שהאשה לא ביקשה סליחה והוא המונע מהם להביא ילדים.

האדם בשומעו זאת פנה אל האשה ואמר: "אין לך מושג כמה צער גרמת לי, בייחוד שלא הייתה שום סיבה בעולם שלא תסכימי להשתדך עימי. מעולם לא מחלתי על זאת. ולא רק זאת, לעתים מזומנות אני קם בלילה בבעתה לאחר חלום בלהות זה שפוקד אותי שוב ושוב". לאחר הפצרות רבות נאות האיש לסלוח להם. ובשנה לאחר מכן נפקדו בני הזוג בבן זכר. לשמחתם לא היה גבול. הם החליטו לגשת לסטייפלר ולבשרו. בראות הרב אותם, שמח שמחה רבה ואמר: "אין לכם מושג איזה שיברון לב היה לי, שלא יכולתי להושיע אתכם. אולם עליכם להבין: הקב"ה מקפיד בעיקר על פגיעה בזולת. קטרוג זה משאיר רושם חזק מאוד". "לא ניתן היה לבטלו, גם אני בעצמי לא יכולתי לבטלו. רק קבלת סליחה מהזולת מבטלת את הקטרוג ואת המעכבים". רואים אנו עד כמה חמורה מאוד הפגיעה בכל אדם. וכיצד מקרה יכול להמשיך ולקטרג למעלה ולעכב דברים. תפילות רבות ופנייה לרבנים לא יוכלו לעזור במקרה שכזה. אנו מפנים משאבים רבים ההולכים ריקם, רק בקשת הסליחה יכולה לעזור בדבר הזה. פשוט סליחה. (ברכי נפשי)

רבינו היה רגיל בשנות צעירותו - לעשן סיגריות. יום אחד, באמצע העישון, נדמה היה לו, שיתכן שמרגיש טעם של יין בתוך הסיגריות, והוא חשש שאולי משרים את עלי הטבק של הסיגריות ביין כדי להשביח את טעמם. ואם זה נכון ומעורב שם יין - אסור לעשן אותם, כי חכמינו אסרו להנות מייין נסך, שכן יין שהגוי נגע בו, אסור בהנאה. מיד, עם כל הקושי שבדבר, הפסיק לעשן מחמת הספק, עד שיתברר העניין ואכן לבסוף התברר, שאותו יצרן סיגריות נהג להשרות את עלי הטבק ביין ובאמת היה אסור לעשן את הסיגריות האלו. למרות שידוע לכל, שמאוד מאוד קשה להפסיק בפעם אחת לעשן, אבל ברגע שהתעורר אצל הצדיק חשש ספק של איסור, מיד הפסיק. והסתלק מן הספק..

(פניני עין חמד)

יום עיון לרווקים ופנויים

בנושא הדרכה למציאת זיווג

ארגון ביתנו החדש שמח להזמין אתכם ליום עיון בבין הזמנים

במהלך היום יינתנו הרצאות מפי הרב אבנר קוואס שליט"א

בנושאים מציאת זיווג, ניהול פגישה והעצמה אישית

יום חמישי כ"ז אב תשפ"ה 21/8/25

בשעות אחה"צ 3 בירושלים

כיבוד עשיר / צולנט, בירה ועוד

לפרטים והרשמה: *9421 שולחה 5

ראיונות עם שדכניות במקום

